

Ömer Faruk Fişne

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.03.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Su

Elimi tutmalısın derken
Kalbimi bile bıraktın
Gül bahçemin güllerini
Bil ki susuz bıraktın

Yakardın gülleri tuzun ile
Beraberken acıydın sahi
O su şimdi başka yerde
Sanırsam yağmur yeterdi

Ömer Faruk Fişne

Ağruların Dermanı

Güneşten önce uyandırdı beni sancılı düş
Bu kadar mı yıkardı evimi gözden düşüş
Tez karardı günüm söndü kandiller
Yeni günü beklerim çünkü yok düne dönüş

Pişmanlık dolu ucu bucağı bu sevdanın
Terkedilmiş haldeyim kucağında karanlığın
Son kırılışlardandır, gönül otağım darmadağın.
Ağrı dağı ardında mı dermanı ağruların?
Yoksa yükü mü sırtımda sana biçtiğim pahanın?

Ömer Faruk Fişne

Aklım İskan Yerin

Seni düşünmek elim mide ağrısı
İçimde her an yokluğunun derin sancısı
Kulak ardında sesinin narin yankısı
Bilmem geçer mi sensiz bende sen sanrısı

Duygularım kırman değil anlaman için
Yaktın içimi her defa sıcaklığı beni pişirdi
Bambaşkıyım eski ben değilim karşında
Çıktım ham halimden yoğrulduam aşkımla

Ömer Faruk Fişne

Av Sahası

Coğrafyamda durmaz akar kan
Kuştan çok metal havalarda
Bu savaşlar pek bir arsız
Silahlar çekilmiş kadına, çocuğa

Kaderi midir bu, coğrafyamın?
Yoksa yamyamların eseri mi
Kirlenmiş mi elleri kanla zalimin?
Yoksa verdiği vekalet mi?

Kimsenin değil umrunda
Aç kurtlar ulumada
Kaçınıcı av bu sayamazsın
Medeniyetler yaralı
İnsaniyet komada

Ömer Faruk Fişne

Basamak

Yıkılmışım ben
Kaldırımlarda uzanıyorum
Sonu gelmez geceye
Selam yolluyorum
Bitmişim artık
Gözlerim açılmıyor
Mesajım ulaşmıyor
Elveda diyorum
Ama bırakamıyorum
Geçmişini unutmak zor
Zor geliyor
Şimdiyi yaşamak
Yorgunum ben
Bacaklarım titriyor
Çıkar mıyım bilinmiyor
Yeni birkaç basamak

Ömer Faruk Fişne

Beklentiler

Farklı farklı herkesin beklentisi hayattan
Kimi mal umar, kimi huzur mevladan
Benim tek beklentim sendin sadece
Vazgeçtim ben günlük heves hevadan

Aşk göreceli imiş der kişi kâmil
Kimi böyledir der aşk kimi şöyle
Sevmekte ittifak etmişken iki gönül
Başka nede anlaşılamayacak söyle?

Ömer Faruk Fişne

Ben İsmarlama Şiir Yazamam

Kalp ağrısı lazım, derin tefekkür
Varsa kağıt, kaleme doyamam
Can istese de ve yahut canan
Ben ismarlama şiir yazamam

Bir göl lazım ve bir de kayık
Küreğim kalem olur su kağıt
Ellerin övmesine bir an kanıp
Ben ismarlama şiir yazamam

Geçen lazım, geçip de giden
Bir anı gerek, kopup eskiden
Otururken kalkıp da birden
Ben ismarlama şiir yazamam

Ömer Faruk Fişne

Bendeki Güller

Yetmiyor bahçemi doldurmaya
Bendeki güller yetmiyor
Sensiz kaldığım zamanlar
Saatler geçmek bilmiyor

Umulmamış bir sondayım
İnan akıl ermiyor
Bendeki bu hastalığa
Tabipler çare bilmiyor

Bendeki güller sararmış
Tane tane dökülüyor
Yenileri açarken
Solana minnet olmuyor

Ömer Faruk Fişne

Bilinmeze Seyir

Gece yarıları yarım kaldı uykularım
Her göz kapayışta peşimde kaygılarım
Sana açık duyular kapansa da algılarım
Bu kalp seni arzular tükense de umutlarım

Görünmez uçurum dibinedir seyrim
Düşer miyim çıkar mı bilinmez akıbetim
İçimdeyim bir, çok bilinmeyenli denklemin
Bu belirsizlik tüketir beni önünde gözlerinin

Geceler ve sessizlik en yakın dostum olmuş
Sor geçen günlerden geriye ne kalmış?
Zor, giderken yarına dün hep hatırlanmış
Yarım kalan uykular sözcüklerle tamamlanmış

Ömer Faruk Fişne

Bolis ukuru

Kimi aç benden dedi kimi mesken
Kimi öp verdi kimi yer harabeden
Kimi aşk benden dedi kimi dostluk
Ki firâka düşüp dostluğu unuttuk

Kimi gül dedi kimi bülbül sana
Yetti sesin bana ellerim kanasa da
Kimi misk dedi kimi zefer sana
Misk arandım düştüm bolis ukuruna

Ömer Faruk Fişne

Cesaretsizlik Narası

Senden güzeli mi sevgili?
Bence senden başkası yok.
Rüyalarım sana zimmetli.
Kalbime yer etti zehirli ok.

Cesaret mi sevgili?
Yürekliliğin en son hali,
Yetmese de duygulara,
Ortaya çıkmaya bir er misali

Ömer Faruk Fişne

Çevirmen

Çevirmen mi desen gelmez pek akla
Yalnız işin düşünce bulursun zamanla
Çevirmen de kimmiş canım der kimisi
Şanar aplikasyon halleder çeviriyi

İhtiyacımız büyük çevirmenlere
Yalnız onlarla geçilir her bir dere
İsmi çevirmenlerin asılı her bir yere
Gereklidir çevirmen o dili bilsen bile

Kimisi almanca çevirir kimi bilmem nece
Çevirmenle anlam bulur her yabancı hece
Henüz acemiyken başlar hebele hübele
Sonraları yapar işini profesyonelce

Çevirmen yan çarı biz dilcilerin
Kimisi isteyerek yazar çeviriyi
Kiminin anca yeter sıralaması
Ancak işini seven, elbet yapar iyi.

Ömer Faruk Fişne

Değirmen

Çokça beklentim yoktu bu şehirden
Belli ki yanılmışım derim evvelden
Meskununu öğütüp un ufak eden
Benim için burası taştan bir değirmen

Mukimin cümlesi onda karışır
Ve herkesin unu birbirine alışır
Çıktığında çevrende kim varsa
Onlardan taşırısın sayısız parça

İşte bu yüzden pek mühim maya
Tutar seni hassa sen olduğun yolda
Ekşitir hamurunu eğer ki maya bozuksa
Gelmez ondan bu halde ne ekmek ne fayda

Ömer Faruk Fişne

Dostuma

Gerı ver dostumu ey gurbet
Özlendi dostla hoş sohbet
İçtiğimiz çayın lezzetini
Tutmuyor hiç bir şerbet
Dosta dert anlatmak
Bir nefes bu hamala
Omuzları kesen yükle
Çıktığım bu yokuşta
Sonra onca seneden
Ayrı şehirlerdeyiz
Yollarımız ayrılrsa da
Gönülde hep biriz

Ömer Faruk Fişne

Elde Kalan

Bu aşkın bir şansı olmayacak
Senle ben biz olmayacak
Akan gözyaşım durmayacak
Gözlerden kalbe iz olacak

Bu aşkın gecesi geçmeyecek
Beni sen geçesi gelmeyecek
Birgün aşk bizi terkedecek
Ayrılık zehrini zerkecek

Bu aşkın tek şansı sevmekti
Bizi biz yapan yol emekti
Feda edilen biz olduk
Elde kalan ise hasretti

Ömer Faruk Fişne

Facia

Kalmadı Şu saatten sonra galibalar
Gayrı yazılanlar onca arkandan ağlar
Bulunmaz yitik gonca ićinden bađlar
Faciada kayıp ćok, sade anılar sađlar

Kıyılarımda hislere kıyım rengi hakim
Var mı güzel biten aŐktan daha zalim?
Evvelce aŐktan esinti kalbe lehim iken
Bitmeli mi her aşk dŐnp aklı selim?

Ömer Faruk Fişne

Firtına Rençberi

Bence masal anlaşması bencilse muhatabın
İğne misal sana batar çuvaldızsa kaçınılmazın
Dinlemeyi bilmeyene dökme düşünceni sakın
Herkesi kendin bilme iyimserlik hayal kırıklığın.

Rüzgar ekmedim tayfun biçtim son zamanda
Kaş yapayım derken gözüm deşildi hunharca
Uçurunca kovalandı beyaz güvercin kargalarca
Niyetim yerini bulmaz, bulur beterini defalarca

Bazı şeyler güzel gelir altında yatanı öğrenmeden
Yoruldum sayarım kendimi sonra onca tecrubeden
Yoğun düş kırıklığı sarsar can evimi en temelden
Ben de gurur sahibiyim, görmesende pencerenden

Ömer Faruk Fişne

Firari Uykular

Göz kapaklarım katman katman
Yoran, günleri günlere katmam
Zor yakalayıp göz hapsine tıkman
Kaçak uykuları hürriyete koşan

Uykular Üsküdar yolunda firari
Kabuslar ise kaçana mihmandar
Zorluklara nispetle kılar bu faniyi
O müteakip müjdeler berhudar

Ömer Faruk Fişne

Forsa

Zor gelir mi umut bağlamak bilmiyorum
Liman sağlam ama eksik amiral gemim
Geçen zaman israf mı hazmedemiyorum
Tek kürek mahkumu gemide ben miyim?

Ömer Faruk Fişne

Gönlümdeki Kadın

Bir kadın var içimde aşkla beslediğim
Her kadında ancak ondan bir parça bulabilirim
Ama hiçbir kadın tamamıyla benim kadınım değil
Çünkü onu en güzel hasletlerden teşekkür ettim
Ö kadına aşıkken başkasına nasıl bakarım bilmem
Altından dağım varken iki akçeye gönül vermem

Ömer Faruk Fişne

Gül Mevsimi

Ah be gönül gün gün sevildim sandın
Kahbe nefsin yalanına ne çabuk kandın
Seni seveni kırdın toprağa attın
Tanımasaydım onu da yanmasaydım

Gül mevsiminde dikene kaldım
Sensiz soldum cânım kurudum kaldım
Yetti hasretin ben dersimi aldım
Tanımayasaydım da sana yanmasaydım.

Ömer Faruk Fişne

Gürz

Yazılmıyor senin için şiirlerim
Kaybetse de ağlamıyor gözler
Hissizliği his edinmiş gibiyim
İstemiyor sıcakını soğuk eller

Bulamayız birbirimizi bir daha
Ne sen, ne benden yok bir başka
Biz denen saray da yok oldukça
Bu şehirden siliniyor gibiyim

Yaşla dolu göz bekçisiyim
Bir damla dökülse silerim
Erkekler ağlamaz sözüne
Okkalı gürz gibi inerim

Ömer Faruk Fişne

Hamal

Sersemledim her darbenle Şimdi yerdeyim
Düşer miyim yine yakınına bilmemekteyim
Bir kendimi kaldırırsam kalmaz ama bir sorun
Yüküm ağır sırtımda ki ona küfem lehim

Geçiyorum dağı taŐı kesti küfem omzumu
AŐtım sorunsuzca en korktuğum yokuşu
Umduğum rahatlığı bulamadım, ilk görüŐte
Kolay olur sandığım son rampayı inince

Son eklenenler hele yordu beni daha beter
Sanki kor taşıyorcasına yaktı sırtı bu keder
Yığıldı bazen ağırlık bir tarafa, kaldım yolda
Tutundum bir dala tora düŐme korkusuyla

Bu yüke ben hamalım ömür boyu doğrusu
Çünkü baktım yok taşıyacak benden başkası
Elimden tutanım yok yalnızım açıkçası
Küfem lehim sırtlayan yok ki budur bana vehim

Ömer Faruk Fişne

Harabe

Doldurdum boşlukların altını
Olmasın diye sana meyil
Ayırdım hele gümüş ile altını
Aşk bunlara denk değil

Yıktın sen elin ile tahtını
Sana uzanan çiçekler sefil
Gül bahçesi harabe, yıkıntı
Bunlar aşka reva değil

Ömer Faruk Fişne

Hasta Sanat

Bedbaht sanat, kelimalar pis
Yerle bir lisan, sözler habis
Kirli deyişler, bakışlar necis
Tutsak insan, ahlak hapis

Bu sanat mı örnek halka ?
Amelesi konan leylek dama
Sanat hasta, yasta meclis
Gören nefse, haktır yeis.

Ömer Faruk Fişne

Huyumuz

Seveceği varsa insan oğlunun
Gülden çok dikenini sever
Şayet sevmeyecekse
Ruhu yıkayan bülbüle karga der

Ömer Faruk Fişne

Isıtan Aşk

Ellerim ellerine dokunsa ısınır mı?
Her gülüşün bende bir yara açar mı?
Ya gidişin yüreğimi en derinden yakar mı?
Nesin sen nesin; aşk mı, bela mı?

Sana kavuşmak seni kaybetmek demek
Ya haram olursa gözlerini izlemek?
Seni senle beklemek bir ömre denk.
Bu aşkı tarife bir kalem, bir sen gerek.

Gözlerine bakarken derinlere dalarsam
Bu aralar biraz hüzünlüyüm ve karamsar
Sana duygularımı açarsam ve gün ağarır
Bu gurbette benim yarımı kim kapar?

Ömer Faruk Fişne

Işıltılı Başlangıç

Sen girdin ya kalbe, güneş doğdu sanki
Gönülde bir kıvılcım, aniden alevlendi
Bu yangından sonra, bir yağmur yağdı
Yeşertti boş kalbi, beni bir umut sardı

Sen geldin ya bana, güzel geldin sanki
Işığınla gün aydı, bana gün doğdu sahi
Neşelendim senle, bana heves oldun
Yeşerttin aşk bahçesini, en güzel çiçek oldun.

Ömer Faruk Fişne

İki Arada Bir Kalpte

Sen, yanımdaki kadın
Kalbimdekini kıskanır mısın?
Bir başkasına söylenen sözleri
Üstüne alınır mısın?

Sen, kalbimdeki kadın
Niçin yanımdaki olmadın?
Şana söylenen sözleri
Üstüne alınmadın?

Ve ben, neden aradayım?
Neden savaşta kalbim ile mantığım?
Kendime ettiğim sayısız öğüdü
Niçin kulak ardına attım?

Ömer Faruk Fişne

İncir

İsim bulamıyorum yazdığım şiirlere
Hepsi aynı olsa olur mu?
Hepsi adın olsa mesela?..

Sığamıyorum göllere
Kıyısına taşsam olur mu?
Dolaştığımız parka mesela?..

Kilit vuramıyorum zamana
Senle olduğum vakit durur mu?
Gözlerine bakarken sonsuza...

Göremiyorum ölümü
Sana bağlarken gönlümü
Ya söylerken olur mu,
Son sözümü mesela?

Ömer Faruk Fişne

İstemem Seni

Artık gelme sevgili, gelsen de istemem.
Yokluğuna alıştımsa varlığını beklemem.
Yürümek varken arz üstünde sürünmem.
Yalarım toprağı da aşkına rükû eylemem.

Belki gelirsin diyeydi kor ateşini taşımam,
Ne kadar uzak olsan da bir bakışı tanımam,
Kaf dağı oldu artık bu yokuşu tırmanmam.
Davetkâr hayallere gayrı aldanmam.

Ömer Faruk Fişne

İyi Geldin

Yoktun, hiç olmadın
Sen hayaldin
Rüya gibi bir an gelip gittin
Çok kısa sürdün
Bir asır gibi geldin
İyi geldin bu kalbe
Bu can çekişen sineye
Peki ya giderken
Bir veda etmedin
Neden?
Bir öpücük, sarılma
El sallamaya değmez mi
Hak etmez mi seven?

Ömer Faruk Fişne

Kabus Nimeti

Her gecem bitmeyen savaş
Varsa yoksa kabusla kucaklaş
Hayatta korktuğum herşey
Göz kapayınca bana yoldaş

Hayata hazırlık mıdır?
Yoksa boş eziyet mi?
Her kabusun gerçek olması
Zulüm mü meziyet mi?

Ömer Faruk Fişne

Kaç?

Kaç senede yazabilirim bir şiir?
Dizeler gönülde kaç olayla birleşir?
Kaç kırgınlıkla yazılır bir şiir?
Kaç derin yara mürekkebe kafi gelir?

Kaç dost eksilmesi lazım kalpten?
Kaç sevgili, kaç parça gönülden?
Kaç senelik hasretle yazılır bir şiir?
Kaç kopuş gerekir özümden?

Ömer Faruk Fişne

Kağıdım

Boş kağıdım olsa biri
Dertlensem sabaha karşı
Dinlese olan biteni
Anlasa keşke beslediğim aşkı

Kağıdım iyi dinler beni
Ne söylesem, ne yazsam
Ancak anlamıyor sanırım
Çünkü ağlamıyor ne dert yansam.

Ömer Faruk Fişne

Keşke Bir Abim Olsaydı

Keşke bir abim olsaydı
Belki döverdi beni
Kavga etmeyi öğrenir
Yemezdim başka dayak

Keşke bir abim olsaydı
Öğretirdi top oynamayı
Hep kaleye geçsem de
Eğlenirdim herhalde

Keşke bir abim olsaydı
Benden önce severdi
Sevmeyi ondan öğrenir
Yenilmezdim sevdaya

Ömer Faruk Fişne

Kırmızı Yeşil Memurlar

Öksüz ve yetim şimdiki çocuklar
Başlarında kırmızı yeşil memurlar
Hizmetinde görünse de sabiinin
Burda sahipler emrinde kölelerin

Anası nerededir babası nerde peki?
İkisi de başka dünyaların sakini
Ana baba demeğe varmaz diller
Yiye dururlar aynı dadının köteğini

Ömer Faruk Fişne

Kolay Değil

Seni unutmak kolay değil,
Mümkün değil
Sesini özlemeden geçmez vakit
Gün değil , yıl değil
Gözlerine baktığımda çırpınır kalbim
Kuş değil, bir av değil
Benim isteğim sensin
Ayrılık değil, burukluk değil
Seni bence sevdim
Mecnunca değil
Sana gözümde dökülen okyanus
Deniz değil, göl değil
Sana gülistan olsun isterim hayat
Bir demet gül değil

Ömer Faruk Fişne

Krizim

Hiçbir izmi sevmezdim
Optimizme yenildim
İyi gibi görünse de
Her izm aşırıymış
Kırılarak öğrendim

Ömer Faruk Fişne

Kul Hakkı

Şahidim hunharca yenilen kul hakkına
Kancıkça atılan yalanlara ve alıcısına
Çalışıkça sakın kalmaya, azdıklarına
Gördüğünü görselerde arsızlıklarına

Kanı taşıyor nefretle akan, damarım
Birbirine geçti sıkmaktan parmaklarım
Sabır terketmek üzere bünyeyi, tutarım
Hava kapalı, gürültülü gök, yağacağım

Ömer Faruk Fişne

Kumdan Hisler

Görmedim güneşi şu günlerde
Yürür gibi olsam da engin çöllerde
Yalnız seni görünce bir yansıma,
Ay ışığı gibi düşer boş ovalara

Aşk kaldı kalbimin batağında
Sevgili görmedi aşkı sis dağında
Kurudu boğazım daha etmeden kelimeler
Sözcükler yapıştı susuz kursağıma

Ömer Faruk Fişne

Maddeci İnsan

İnsanoğlu aç dünyalığa hep
Sanırsın taneye düşen merkep
Umarsızca yediği ve arzuladığı
Peşinde koştuduğu dünya azığı

Dünya geçici bir yurt oysa ona
Sahip kendi değil ne oğla ne kıza
Misafirliğin farkında değil verene dek
Can denen emaneti mülkün sahibine

Ömer Faruk Fişne

Mağrur Adam

Günahlarım ayan olmuş kalbimin uzak köşelerine
Gün gün ahlakım kaybedilene bedel bahanelerle
"Ne kadar bedel?" Diye sordum çokça sakinlerine
Yok sanırsam tek cevabı suallerimin bu hanelerde

Güzel hasletlerin hepsi mahpus nezaretinde kibrin
Yanılığın büyüğünü yaşadın ki pişmanlığın derin Yaptığın ufak tefeği kaktın başa ve
yenildin sonra
Ey mağrur adam; eğ başını ,düşün taşın akl-ı selim

Ömer Faruk Fişne

Mektup

Masamın üstünde bir mektup
Benim ama saklı muhtevası
Nasıl giderim unutup
O günleri o tatlı telaşı
Daha açamamıştım ki
Bir yenisi geldi
İçimdeki ateşe,
bir kor daha eklendi
Dur artık yazma bana
Okuyamıyorum seni
Anlayamıyorum dilini
Anlaşamayacağız bu gidişle
Tek çare bu aşkı sonsuz terkedişte

Ömer Faruk Fişne

Menkul Cefalar

Senle saatlerim
Günlerim sana
Yetmez gecelerim,
Rüyalarım sana

Sende tahtı kalbimin
Saraylarım sana
Gülüsün gönlümün
Dikenlerin bana

Sensin gökyüzüm
Güneşli günler sana
En soğuk gecede
Yağan kar bana.

Ömer Faruk Fişne

Mogan

Mogan sensin benim için
Sensiz yanan, benim için
Sönmeyecek demek bu ateş
Mogan neft,
Kundaklayan benim elim
Güneş güzelleştirmede moganı
Çünkü bakınca gece de güzel
Hikayem bittikten sonra
Ne yazarsan yaz beni üzer.

Ömer Faruk Fişne

Nahoş Günler

Nahoş geçiyor günler kapalı kapı ardında
En manalı sözlerin kimse değil ki farkında
Duygu cehenneminde yanan sen olsan da
Snmeyi bileceksin zamanla kl olsan da

Kalple düşün, dille sus, gözle konuş
Son konuşunu yaptı dalıma bilge baykuş
Aldırma ağlayan kağıda çünkü bitti kartuş
Bir eser yok ortada, işte hakiki yok oluş.

Ömer Faruk Fişne

Narahat Konuk

Kar, karanlık ve soğuk biraz sızlatan iskeleti
Beraber bekliyoruz şuan sabah denen illeti
Bu saatte oldukça korkak göz bebeklerim
Işıkla karşılaşmasında sanırım hep yenildi

Yorgan yığın diken, yerini yadırgamışken
Taş yastıkla geçmez gece fazla hürmetten
Boğmak için eşyası hanenin ansızın beni
Bekliyorlar umuyorum bir emir, sahibinden

Ömer Faruk Fişne

Nasip

Kimse sevmez seni karşılıksız
Neden sevsin? El kızı anan değil
Aşğım lafıyla bakmaz sana kimse
Yine de sev sen, aşk yalan değil

Emek verenindir aşk, sürünenin
Beklemekle gelen, nasip değil
Kaderinse bulur seni yine de
Kişi bunun ilmine sahip değil

Ömer Faruk Fişne

Nota Defterim

Ŗiirlerimi besteler miyim?
İnan aklımda değil
Sen olmadıkça eksik nota defterim
Arabeskedir meyl

Ömer Faruk Fişne

Saatlik Hasret

Dört döndüm etrafında
Aradım akrebi ömrümce
Geçip gittim her defa
Zamanımız gelince

Yanında kalmak istedim
Ki gölgesini özledim
Selam verebildim sadece
Vaktimiz yoktu vedaya bile

Her baş alıp gidişinde
Gözledim yelkovanı
Bekledim geri dönesiye
Özledim selamını

Ne zaman ki kavuştuk
Sarıldık hemen ayrıldık
O gidecekti kaldım geriye
Fırsat yoktu veda etmeye

Vakitleri biz gösterirdik
Ama değildik tayin eden
Ait değildi zaman ikimize
Dakika bile tezip giden

Ömer Faruk Fişne

Sabaha Az Var

Kandilimiz sönse de
Kayıp değil umutlar
Sadece bir karanlık
İçinde hapsoldular

Gözlerimizse alışır
Elbette bu karanlığa
Yeni gün tabi ışır
Sabaha aydınlığa

Göremiyoruz diye
Beklemeyelim mi?
Ki uzun bekleyişler
Sonunda vuslatlar

Ömer Faruk Fişne

Seher Vakti Bulmacası

Yaşıyorum yalnızlığını uyanmış olmanın
Beklesem başka kim uyanır hesabındayım
Işıkları yaksam kızar mı uyuyanlar?
Ağrır mı gözlerim beklenen süreye nazar?

Bilmek ne büyük dertmiş dedim kendime
Bilmeyene üzölmüş bu kalp kendi kendine
Öyle bir dert ki bu bakamadım kendi derdime
Gözler torba oldu ya ben de dalarsam diye

Ömer Faruk Fişne

Sen ve Ben

Güzel sözlere suskun kalan
Sen, annem ve mogan
Güneş ışığını yüzüme yansıtan
Sen, ay ve mogan
Sen anahtarı mutluluk ve huzurun
Sen suyu çölde kalmış bir yolcunun
Ve ben sana susamış o yolcuyum
Gülüşün için sefere çıkmış
Tek kişilik orduyum

Ömer Faruk Fişne

Senden Bir Parça

Aşk kapımı çalıp kaçan
Ufak bir çocuk afacan
Aşk komşu bahçede
Meyvelermiş olgunlaşan

Aşk, çıktığım ilk yolculuk
Yolumu kaybetme korkusuyla
Aşk, bir tutam çocukluk
İlkbahar çayırları kokusuyla

Sensin aşk bağlandığım
Bir çocuk tutkusuyla
Geçmişe dair her güzel anı
Senden bir parça, fazlasıyla

Ömer Faruk Fişne

Sığ Denizlerdeyim

Bıaktım nafıle kürek çekmeyi
Artık sadece sığ denizlerdeyim
Terkettim laf ile bizi hiç etmeyi
Artık sadece latif sözlerdeyim

Umursamam akıntıya kapılanı
Ki çoğu fırtınaya kürek salladı
Dedim ya kapattım tüm kapıları
Artık sadece sığ denizlerdeyim

Ömer Faruk Fişne

Son Işık

Karanlık kefen gibi
Sarıyorken çevremi
Elimde bir kandil
Koşuyorum
Karanlıkla yarışıyorum
Ufak bir ışık demeti ile
Zifirle savaşıyorum
Bu savaş zor malum
Lakin son ışık bu
Parlayacak her daim
Korunacak bu muştı
Ellerde uzanacak semaya
Semaya uzanan eller ile
Ve gündüzü selamlayacağız
Sonsuz muhabbetle

Ömer Faruk Fişne

Sorma

Sormamayı öğrenmelisin cevabını soruların
Ki bazısı üzecektir öylece duyulanların
Ve kanmamaya atılan teselli niyetiyle
Düşünüldüğü önceden belli olan mesajların

Bağlısın bir kazığa gevşetemezsin sen ipi
Keşkelerin ardındadır geçmiş zaman kipi
Boşver önceleri anlamasan da olan biteni
Geç senden geçenden kovalama gideni

Sorma kim ne yapmış ne hale kalmış
Batan güneşten sade bir hale kalmış
Yolcu bu rast gelen her hale kanmış
Söylenen her sözü ona kale almış

Ömer Faruk Fişne

Tâceddin Dergahı

Göz kapaklarından akan yaşlar
Ancak dolu yüreklerden taşar
Mahcup dört adam el açar da
Bir adam için sarılır ağlar orada

Medfun şairi orada Kudüs'ün
Vatan şiiri kırk duvarda yazılı
Komşuları bir şehit ki düşünün
İsmi daim dimağlara kazılı

Akan hayatın içinde bir nefes
Ve yahut özüne dönüş durağı
Ankarada bir vaha ki mukaddes
Mübarek mekan Tâceddin Dergahı

Ömer Faruk Fişne

Tehir Edilmiş Bir Şiir

Günleri tavada erittim
Fenni yağ gibi zaman
Eski haline getiremedim
Yaramadı, oldu ziyan

Kendime verdiğim nasihat
Sayısınca avuç dolu hububat
Yalnız içi boş her tanenin
Olmayınca sonu hareket

Bu tehircilik nereye kadar
Yarınlar nihayetsiz değil
Her yarına yakın mezar
Ecel bu kula zahir değil

Ömer Faruk Fişne

Tenekeden Sükut

Gün sustu bugün, gece konuştu
Dil sustu bugün, ahu göz konuştu
Kulak ver ey gönül nece konuştu
Namert sustu bugün er konuştu

Söz gümüştü sükut tenekeleşti
Kelam mühimdi susmak beleşti
Susan küçüldü konuşan devleşti
Sessiz yığına karşı işe er girişti

Ömer Faruk Fişne

Terhis Mektubu

Hayat bir film ve her birimiz figüran
Başrolde istekler ve bizlerse yalvaran
Hayat bir sınıf bizlerse sırada öğrenci
Hüzün ismi hocanın bizi derse almayan

Hayat bir yol, bizlerse kesik çizgiler
Birleştiği yerlerse sonumuzu belirler
Hayat bir hudut yaşayanlar muhafızı
Terhisse özümüze dönüşün diğer adı

Hayat bu sanki bir nehir akar süratle
Urgan gibi gelir yüzmesini bilmeyene
Hayatta leziz görünenden çoğu zehir
Zehri zahir olup tadılanaysa aşk denir

Ömer Faruk Fişne

Tezatlklar

İlhamısın kalbimin,yazdığım Őirlerin
Dünyaya bakarken sensin gözlerim
Çöl kuruluğunda bir yudum su,
İçmeye kıyamayıp kaybettiğimsin

Asırlık arayışta bulduğum saf cevher
İçimdeki çocuğa bir avuç şekersin
Doğduğum ev kadar benim
Düşman toprağı kadar elinsin

Ömer Faruk Fişne

Tutmalısın Elimi

Çıkıp Ankaranın çatısına baksak ufuklara
Döksen göğsüme saçlarını, kalbimi sarsa
Kalır mı gam, dert ve yahut ne keder varsa?
Çekse gitse hepsi yalnız senle huzur kalsa

Biraz kopsak hayattan nefes almak için
Yürüsek daracık hamamönü sokaklarında
Tutmalısın o zaman elimi düşmemek için
Arası boşluklarla dolu arnavut kaldırımlarda

Ömer Faruk Fişne

Tütün Acısı

Yine tütünü verdim ateşe
Aldırmadım yitip gidene,
Duygulardaki keşmekeşe
Fırtınalar içti, bitirdi sigaramı
Yitirdim dumanla vicdanı, acımayı
Sorsalar bu kez acaba umrumda mı
Sansarlar talan etti en sevdiğim şarkıları
Aldığım her nefesle yandı gönül ormanı
Gel gör ki komada geçirdim hayatı
Kaldığım koğuşta verdiğim bu savaşı
Kazanan çıkmadı ciğerim savaş alanı
Kayıplar sayısız, sen ölü ben yaralı
Umutla bakmaya sebepim vardı oysa
İyiye dair beklenti asılı kaldı tavanda
Dostluk terketti beni itildiğim yamaçta
Yaraları sarma vakti son düşüşten sonra
Biraz hüzün varsa artık benle kalma
Terket harabeleri yeniler yıkılmadan başına

Ömer Faruk Fişne

Ucu Açık Hüküm

Anladım ne büyük nimetmiş
Bilmemek ölümün zamanını
Ve öyle yaşamak, ölümsüzce
Bu yorar insanın aklını

Hep kovduk ölümü kendimizce
Dışladık onu, kabullenmedik
Bir an uzağımızda sadece
İnan akıllanmadık

Ölüm kötü kıyafet
Yakıştırmaz nefse kimse
Kimin üzerinde görse
Şükreder giymediğine

Ömer Faruk Fişne

Unutur Muyum Bilmem

Unutur muyum seni bilmem
İster misin kaybolmak,
Siler miyim fotoğraflarını
Anılardan eser kalmayacak
İyileşek izin dahi kalpte
Sahibim çünkü en hakiki merheme
Ya nasıl silinecek ismin şiirlerden
İşlenmişken her bir kelimeye hece hece

Ömer Faruk Fişne

Vakit- Duman- Evham

Mürekkep ve kağıttan çok ne vardı bir zaman ?
O günler doluydu heybem lakin zaman noksan
Hali hazırda yok mevcudatta sebep yahut ilham
Bol vakitten feci ağır heybe mi var, cismi yoran?

Vakti heybeye koyduk sanarsak hesap karışık
Vakit uçup gider bir lahza ki duman hesabı
Aramaya koyulsak da vakti maziyle barışıp
Kaybedilenleri hesaba katmak bozar asabı

Ömer Faruk Fişne

Yitene Mana

Kaybettiğini arar ya insan
Uyuyamaz geceleri, düşünür
Çıkamaz aklından kaybolan
Bulana dek üzülür

Hep aramam kaybedileni
Bazen kayba ararım sebep
Bulursam birinden birini
Eylemem başka talep

Ömer Faruk Fişne

Yüz Yıllık Bekleyiş

Yüz yıllık bekleyiş sonundayız
İkimiz de kaçış yolundayız
Aynı korkulardan ayırız belki
Kavuşamadık biz bize, bu beni yerdi

Düşünmek zor zaman kısaysa
Sen de beni üz kısasa kısassa
Karşılıklı değil aşk mevzu cezaysa
Kır kalbi iyileşir eğer bu son kırışsa

Ömer Faruk Fişne